

BRUSSEL

Exclusief

Hebben de beroepsjournalisten dan niets geleerd uit de IPV Multimedia 2015 bijeenkomsten ?

De veelal over het paard getilde beroepsjournalisten die zich onder de VVJ, de AVBB en de AGJPP groeperen roeren zowat overal hun staart om, zoals vanouds, overal met allerlei voordelen en financiële steun aan zet te kunnen blijven, maar de mediawereld en vooral de informatie wijzigt qua inhoud en hoeveelheid zeer snel. Het komt hier bij Morsum Magnificat over dat de beroepsjournalisten tien jaar geleden tijdens de bijeenkomsten in het voormalige IPC te Antwerpen, de richting die toen meermaals is aangegeven en voorspeld, niet heeft begrepen. Het was toen ook al duidelijk dat de pen van burgerjournalisten steeds beter werd. Komt er nog bij dat de vakbonden en de linkse elementen zoveel bereikt hebben, dat ze zichzelf hebben uitgerangeerd, om hun doel te bereiken hebben de bazen veel goedkopere manieren gevonden zoals fotografen ook artikels te laten schrijven. Freelancers wonen steeds meer terrein, beroepsjournalisten vallen uit de boot, dat hebben ze duidelijk te laat ingezien. Eigen schuld, dikke bult?

In het dure hol van de leeuw.

Om poolshoogte te nemen van de verhouding tussen journalisten en hun bazen, koos de VVJ -of was het Van Thillo?- voor een debat in het splinternieuwe gebouw van DPG media -foto-. Een locatie die via de uitgang Kievit van het Antwerps Centraal Station, mits vijf minuten lopen, vlotjes bereikt kan worden. Gezien de treinstaking was deze redactie op eigen vervoer aangewezen. Zes uur parkeren in de Stationsparking kost 15 euro. Twee koffie verkeerd en een fruitsap in het café uitgeraaid door Idea Lans Hub, kost 11 euro. De zaakvoerders van dat bedrijf zullen de centen nodig hebben, ze boeken in 2017 een verlies van bijna vijftigduizend euro, wellicht zoals Van

foto EVER

Een dergelijke concentratie aan media via DPG Media group rond Christian Van Thillo, had nooit mogen kunnen, maar met geld kan in dit land alles, óók journalisten hebben vaak een huisgezin en een huis af te betalen en om jobverlies te vermijden pakken ze één voor één hun scherpe pen in, Apache is een uitzondering maar die boeken dan ook honderdduizenden euro's verlies. Journalisten zijn zoals politici ook vaak overlopers naar een andere gazet, of erger de lucratieve politiek.

Thillo veel geïnvesteerd. In het Hol van de medialeeuw DPG Media aan het Media-plein,1 zijn er negen bedrijven gevestigd.

Hapjes en tapjes.

De kosten in het café hadden we kunnen vermijden door tot half zeven te wachten, dan werd de catering geopend. Pol Deltour drukte erop dat de catering, broodjes, hapjes en tapjes niet door Van Thillo, maar door de VVJ werden betaald. Als er journalisten zijn moet er ook altijd eten en drinken ter beschikking zijn, het is die tafel die journalisten als eerste ontdekken en bij dit evenement was dat niet anders, zelfs een uur vooraleer de catering opende, wisten enkelen al drankjes te bemachtigen.

eigen berichtgeving

Het lijkt erop dat journalisten thuis geen eten of drinken krijgen. Morsum Magnificat neemt alleen bij grote uitzondering deel aan recepties, wat ze tegenwoordig netwerken noemen. Morsum Magnificat neemt in het kader van haar journalistieke activiteiten, dus ook nu van de VVJ, geen hapjes en tapjes, wij kiezen zelf waar we in alle rust iets willen nuttigen, dat deden we dus eerder in dat café Idea Lans Hub.

Bezoek.

Voorafgaand aan het debat was er voor geïnteresseerden een rondleiding -geleid bezoek door DPG Media- in het nieuwe gebouw mogelijk, waar antwoorden op vragen werd gegeven. Een vijftiental geïnteresseerden mocht op enkele verdiepingen rondkijken en foto's maken, onder meer van de nieuwe VTM studio die nog volop in opbouw is, meubilair van de VTM redactie was nog afgedekt met doorschijnende

foto EVER

Van Thillo : " de sociale media maakt ons gek"

plastic folie. Tijdens de rondgang werden ook wat cijfers en het splinternieuwe materiaal en veel schermen -Van Thillo wil veel schermen- getoond. De rondleiding was wel interessant en toont aan waar de centen zich bevinden.

Panel.

Prof. Dr. Sarah Van Leuven verbonden aan de vakgroep Communicatiewetenschappen van de UGent laat zich graag regelmatig strikken voor een panel. We zijn verwonderd haar collega Dirk Voorhoof niet te hebben ontmoet, Voorhoof is de peetvader van de Raad voor de Journalistiek en speelt achter de schermen ook een rol bij de toekenning van subsidies die via Fonds Pascal Decroos worden aangevraagd.

Christian Van Thillo de CEO van DPG Media, stamt uit een familie van het bankwezen -Spaarkrediet- en is goede vriend van Erik Verbeeck -Interbuild-, die wij trouwens aan de balie van DPG Media tegen het lijf liepen. Van Thillo is sinds begin de jaren negentig de business en mediaman bij uitstek en uitgever van de grootste gazet, ondertussen uitgegroeid tot een imperium dat een gigantisch buitenverblif in Kapellen van 750 hectare bezit dat zich uitstrekt tot aan de Nederlandse grens, locatie waar heel wat pikante feestjes georganiseerd werden.

Johan Rasking in 1987 gestart bij Het Nieuwsblad en zoals vele anderen, overgelopen naar een ander medium, koos in 1990 voor De Standaard waar hij tussen 1995 en 2005 lid was van het redactieraad en dito team. In het Corelio verhaal ook betrokken bij CAO onderhandelingen. Rasking heeft tijdens zijn carrière van 32 jaar vijf cao's, acht hoofdredacteurs en tien redactiechefs gekend - en overleefd riep iemand uit de zaal, tekende ook het redactiestatuut

foto EVER ©

De VTM studio in wording

foto EVER

Redactie VTM nog onder de plastic

foto EVER

Een redactie bij DPG Media op dat uur -19u.- weinig bemand

binnen Mediahuis.

NVDR.

Dat zijn dus journalisten die het klappen van de zweep, het in het gareel lopen en de macht van hun broodheren kennen en hier misschien als een troostprijs het panel mogen bemannen, Van Thillo niet het vuur aan schenen legde wat men van een ervaren journalist zou verwachten.

Pol Deltour is de vierde in het panel en gekend als nationaal secretaris van de VVJ-AVBB-AGJPP, Deltour zet zich al twintig jaar in voor de journalistiek maar voor Pol Deltour moet er ook brood op de plank komen en dat komt deels van de Vlaamse belastingbetaler. Hij is ook -mede- opsteller van de deontologische codes die journalisten moeten respecteren, deontologische codes die vlotjes ten voordele van hun broodheren -de politiek die hen via de Vlaamse belastingbetaler financiert -sic-, worden aangepast.

NVDR.

Zo mogen politici die in hun maatschappelijke taken wegens invloed uit de privé sfeer falen, niet meer aangepakt. In de deontologische code van Deltour in 2003 mocht dat nog wel, maar in 2010 was die passage geschrapt!

Deltour heeft er mede dit debat, voor gezorgd dat het geen eenzijdig debat werd en de degens met de CEO van DPG Media, Christian Van Thillo, konden gekruist worden.

An Hofman werd als moderator gekozen, zij is sinds 2008 als journalist verbonden aan Kanaal Z en het aldaar ook geschopt tot eindredacteur. Kanaal Z is in handen van Roularta en "De Tijd", Kanaal Z is ook familie van de Franstalige RTL Z. Kanaal Z werkt ook samen met VMMA dat ook deels in handen is van Roularta dat dan weer banden heeft met DPG Media, het is hier niet meer mogelijk om de bomen door het mediabos te zien. An Hofman als moderator was dus kiezen uit een koekje van eigen deeg.

Charlotte Michiels, medewerkster van de VVJ kreeg de presentatie van de inleiding en de slotpresentatie.

NVDR

Daarmee waren maar liefst vier van de zes deelnemers aan het debat van de VVJ of VVJ strekking, toch kon de CEO Christian Van Thillo op

geen enkel moment van het parcours klem gereden worden, integendeel, Van Thillo gaf over de ganse lijn de toon aan. De VVJ heeft de CEO ook nergens het vuur aan de schenen gelegd, dat gebeurde evenmin met vragen uit de zaal. Morsum Magnificat heeft zich zelfs de moeite gespaard nog maar een poging te doen om vragen te stellen, had dat, gezien de contacten met Emanuel Van Thillo en bezoek aan het domein te Kapellen -1985-wel gekund. Maar een kans om vragen te stellen zouden we toch niet gekregen hebben.

Tanend.

Pol Deltour is bezorgd over het tanende aantal Nederlandstalige beroepsjournalisten, het aantal leden bij de VVJ is in tien jaar van 2500 naar 2350 gezakt, dat was al uit de debatten Multimedia 2015 die tien jaar geleden plaats von-

haantjes, red-, vroeger in de tijd dat hij HLN uitgaf lukte iedereen te kennen nog wel, maar nu werken er vierhonderd in DPG en achthonderd

Van Thillo wrijft de Journalisten in te moeten leren begrijpen waarmee ze, "de managers" bezig zijn

in Nederland. Om het debat niet meteen in de verkeerde richting te sturen, besloot diplomatische Van Thillo: "ja, het is essentieel" -maar in zijn geval een utopie, red-. Panellid Rasking reageert; wij kijken van onderuit en een medium dat internationaal groter wordt -duidelijk doelend op DPG Media- creëert wel wat afstand tussen de vloer en de top -is er één tak in de businesswereld waar het anders is, kent een Koning

voorrechte relatie met hun broodheren willen hebben, een behandeling van een over het paard getilde yuppie. Zo gedragen de journalisten zich ook wanneer ze op pad zijn, de rode loper, hapjes en drankjes dat is een voorwaarde. Journalisten beseffen veel te weinig dat ze een werknemer van de gazet zijn, dat hebben ze nu hopelijk na dit debat nog beter begrepen, vooral dat de gouden tijd, wegens het overaanbod aan nieuws, definitief en onomkeerbaar voorbij is, dat heeft Van Thillo tijdens dit debat zeer duidelijk gesteld.

Meer contacten.

Pol Deltour vindt dat er redenen zijn om niet tijdens het volledige parcours, maar toch tot aan de helft, met hun bazen eventueel via redactieraad te kunnen overleggen. Deltour heeft het over de auteursrechten voor publicaties via Google en Facebook, maar

Zakelijk model op de schop?

Van Thillo gaat nog even terug naar de tijd van toen in de jaren negentig waar bazen en managers contacten hadden met de hoofdredactie. Echter, de digitalisering zorgt voor een totale verandering van de journalistiek. Nu het bedrijf zo groot werd, en ze CEO's hebben in Denemarken, België en Nederland, kan hij terug dichterbij de media komen die ze maken. Maar de snelle digitale ontwikkeling heeft voor een omwenteling gezorgd waardoor het management zich heeft afgevraagd, hoe moeten we het feit aanpakken dat, door de digitale disruptie, het zakelijk model op de schop is komen te staan. Om aan die digitale transformatie te kunnen voldoen is de groep gaan opschalen.

NVDR.

Het was zeer vreemd dat niemand reageerde op die uitspraak. Gezien de realisaties van de groep, zelfs op internationaal vlak, is dat zakelijk model zeker niet op de schop komen te staan, integendeel, het is een succes en dat is ook te zien aan hun bedrijfsresultaten. Het feit dat door de digitalisering de adverteerders afhaakten is wel een belangrijk gegeven en heeft niets met journalistiek te maken, alles met de centen. Het label van kwaliteitsjournalistiek brengt vast en zeker geen geld in de la, integendeel.

Primus inter pares voor wie?

Managers worden gemandateerd om het zakelijk model goed te krijgen, transformaties te managen maar tegelijkertijd moet iemand gevonden voor het heruitvinden van de journalistiek wat niet altijd simultaan verloopt. Over de rol in dat nieuwe kader van alle spelers in en rond de redactie, gebruikt Johan Rasking het woord "Primus inter pares". Van Thillo zet dat meteen om in zakelijk percentage 70/30 waarbij die 30% inspraak heet in het zakelijke, vroeger was dat 20% en hoefden we niet na te denken over de spelregels van ons beroep. **Pol Deltour** noemt 80/30 een vermenging, maar Van Thillo weet dat het nooit anders is geweest. Volgens Van Thillo zeggen veel mensen progressief te zijn -doelend op journalisten-, maar de meesten willen dat helemaal niet.

foto EVER

vinr -Charlotte Michils - An Hofman - Johan Rasking - Sarah Van Leuven - Christian Van Thillo - Pol Deltour

den af te leiden. Freelancers en interimers nemen toe waarbij Deltour allusie maakt op de schijnzelfstandigheid waarrond trouwens een aantal rechtszaken zijn gevoerd.

Voeling met werkvloer.

De vraag door de moderator aan Christian Van Thillo "vindt u het belangrijk om journalisten te kennen?", was, gezien de evolutie die zo'n man als Van Thillo heeft gekend, wel een vreemde vraag, daarom de terechte eerste reactie van Van Thillo: "Oef" -wat een vraag, red-, Van Thillo kent ze natuurlijk niet allemaal, wel de belangrijkste, de hoofdredacties, de chefs -zijn goud-

al de Belgen?, red-. Rasking somt op hoe het vroeger met de hiërarchie gesteld was. Rasking weet dat er nu tussen de hoofdredactie allerlei lagen zijn tussen gekomen, zoals internationale constructies van nationale directeurs en dat maakt het voor de journalisten moeilijk om "mee" te zijn, klaagt Rasking die van oordeel is dat er in die tussenlagen beslissingen worden genomen die niet altijd duidelijk zijn. Dat de CEO en het management over de grove lijnen beslist, daarmee kan Rasking wel leven.

NVDR.

Uit de vraag valt af te leiden, dat journalisten een be-

op een bepaald moment moeten vaststellen dat uitgevers hun eigen agenda hebben en journalisten en auteurs een andere, een vrij normale verhouding dus, maar een die er zich wel toe leent om elkaar regelmatig te spreken en te overleggen, bijvoorbeeld in een ondernemingsraad of redactieraad.

Sarah Van Leuven, beweert in het internationaal perspectief, dat in Vlaanderen de afstand met de journalisten in vergelijking met andere landen nog kleiner is omdat onder meer investeringsmaatschappijen aldaar actief zijn.

De Paywall bepaalt alles.

Bij digitaal is er, in tegenstelling tot vroeger, een relatie tussen een redactie, de commercie én de digitale abonnementen. In de digitale wereld kan je "alles" zien, wanneer ze inloggen, of niet, welke artikelen ze lezen. Al die elementen resulteren in het feit dat je constant in dialoog moet zijn met de mensen van de marketing.

NVDR.

Als dat niet duidelijk is, Primus inter paris, waarvan Van Thillo wel de "Primus" zal zijn en niet iemand van de kant van de journalisten zoals Johan Rasking het met zijn quote bedoelde.

Van Thillo, ziet alles in de richting van marketing, hoe "vermarken" we het product, de zakelijke hoofdredacteur, dat zijn allemaal woorden die Van Thillo in de mond neemt.

NVDR.

Het is hier nogmaals duidelijk dat de journalistieke redactie met de zakelijke verbonden is, Van Thillo noemt zelfs 30%, maar in de praktijk zal het nog veel meer zijn. De deontologische code zal nog wel een keer worden aangepast, en de passage dat het commerciële van het journalistieke moet worden gescheiden, worden geschrapt.

Opschalen was nodig.

De managers moeten het zakelijk model dat op de schop stond, terug in een model krijgen. Van Thillo wrijft de Journalisten in te moeten leren begrijpen waarmee ze, "de managers", bezig zijn. De managers bepalen niet de content, maar wel de analyses die permanent gemaakt worden, alles kunnen ze zien. Het kijkgedrag van de lezers op de website wordt permanent en haarfijn geanalyseerd, zelfs de reden waarom ze hun abonnement opzeggen is bekend! -van een schending van de privacywet gesproken, red- Een krant bestaat niet uit artikelen die iedereen massaal gaat lezen, "at the end of the day its all about humanity" -zie verder-

Live business media group Zweden.

In zijn reactie op een vraag over de inspraak van het businessmodel op het redactiewerk, verwijst Van Thillo naar

De Paywall.

Een paywall geeft digitale toegang tot informatie nadat hiervoor eenmalig of structureel -bijvoorbeeld abonnement- wordt betaald. Veel media gebruiken dit model om ervoor te zorgen dat lezers betalen voor de informatie en het werk van de redactie. De paywall is een wereldwijde trend en voor uitgevers van groot strategisch belang, zij willen immers verdienen

Live business media:

Onze missie is om waarde en nieuwe markten te creëren met fysieke en digitale gemeenschappen

We creëren kansen voor klanten en partners om elkaar te ontmoeten, relaties te creëren en op te bouwen en goede zaken te doen. Fysiek, in de vorm van beurzen, exposities en evenementen, en digitale portals en kanalen die spelers verbinden.

Ons doel is om marktleider te zijn in de bedrijfstak die we exploiteren en onze klanten beter dan wie dan ook te bedienen. Door responsief en creatief te zijn, creëren we winstgevende locaties en zijn relevant en belangrijk voor de klanten die voor ons kiezen.

Live Business is een jong bedrijf met traditie en kennis.

We hebben ervaring in het werken met beurzen sinds het begin van de jaren 90 en zijn actief geweest voor bekende bedrijven in de tentoonstellingsindustrie als Sydexpo Blenheim, Miller Freeman en Malmömässan en hebben tentoonstellingen georganiseerd over de meest grote tentoonstellingsfaciliteiten in de Noordse landen.

<http://www.livebusiness.se>
Bedrijfstakken
Evenementenservices
1-10 medewerkers
Hoofdkantoor : Kågeröd
NV Opricht in 2013
Specialisatie : Fairs, Expos, Events, Meeting places for good business, Digital portals or channels connecting players

Bron : Live media business

zijn bezoek aan de "Expressiön Bonje mediagroep" in Zweden -inzet-. Deze mediagroep waar Van Thillo naar opkijkt is veel kleiner dan DPG media, een signaal dat journalisten alert moeten zijn. Die Zweedse Live Business bestaat uit 1 tot 10 "managers"? Van Thillo verwijst naar de aanwezigheid van 270 schermen voor dito aantal -270- journalisten! Haalt Van Thillo inspiratie bij

Morsum Magnificat[©]

aan hun digitale media.

Paywall omzeilen wettig ?

Er zouden ondertussen mogelijkheden zijn om de Paywall te omzeilen. De simpelste manier is blijkbaar via de website van Outline.com -> <http://outline.com/>. Met wat kopiëren en plakken kun je alle artikels achter de paywall lezen zonder te betalen, tenminste dat wordt beweerd. Wij hebben het een paar keer

geprobeerd maar die pogingen mislukten, misschien wat meer geduld oefenen en blijven proberen. Op internet zijn nog meer manieren te vinden, sommigen ruiken naar pure oplichting -zoals het email adres en telefoonnummer van je oma opgeven want die merkt dat toch niet- en anderen zijn zo omslachtig dat de goesting om het artikel te lezen smelt als sneeuw voor de zon.

JVDS

bron outline.com

Beroepsjournalisten.

België kent momenteel twee wettelijke beroepsstatuten, dat van beroepsjournalist en dat van journalist van beroep. Dit onderscheid is volgens iedereen uit de tijd en men -VVJ,red- acht het redelijker om te komen tot één beroepsstatuut, voorlopig echter nog toekomstmuziek maar de AVBB -VVJ en AJP- en de VJPP/AJPP werken momenteel aan de eenmaking, die weliswaar ook een wetgevend optreden vereist - natte droom van de VVJ,red- . De journalist van beroep moet dan voldoen aan dezelfde voorwaarden als die van beroepsjournalist met één uitzondering; ze werken voor gespecialiseerde beroepsmedia of vakpers. In Vlaanderen zijn vandaag een kleine 200 journalisten erkend als journalist van beroep, in Wallonië zijn dat er ruim 100.

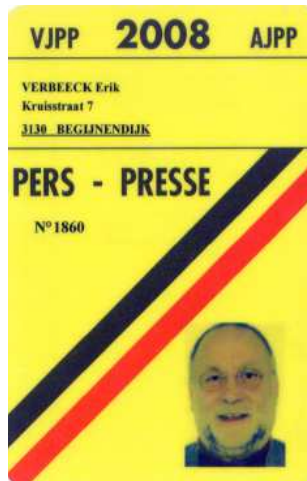
Erkenning door de minister van Binnenlandse Zaken .

Wie erkend wil worden als journalist van beroep moet langs bij de VJPP die een uitsluitend adviserende bevoegdheid heeft. Middels een specifieke Erkenningscommissie brengt de VJPP een advies uit aan de minister van Binnenlandse Zaken die, een enkele uitzondering daargelaten, het advies van deze Erkenningscommissie volgt en een doorgangsbewijs aflevert. Erkende journalisten van beroep krijgen, net zoals beroepsjournalisten, een officiële perskaart. Alleen de kleur verschilt.

een kleiner bedrijf om te zien of hij hetzelfde resultaat met minder journalisten kan realiseren? Is dat een hint van Morsum Magnificat voor Pol Deltour?

Journalisten van beroep.

De VVJPP die zelfstandige journalisten groepeerde werd enkele jaren geleden door de VVJ geannexeerd.

Morsum Magnificat die lid was van de VJPP heeft dat zien aankomen en heeft in 2008 ontslag genomen bij de VJPP omdat Morsum Magnificat geen lid wil zijn van journalistenverenigingen die financieel afhankelijk zijn van politiek of de overheid, ministers moeten geen journalisten erkennen.

Morsum Magnificat wilde niet ingelijfd worden bij de VVJ en heeft daarom in juli 2008 haar ontslag bij de VJPP ingediend. In zijn brief van 2 juli 2008 schreef Louis Weenen -voorzitter VJPP- aan Morsum Magnificat : " wij hebben nota genomen van uw ontgoocheling", Morsum Magnificat laat haar pen niet door de politiek hanteren.

Erik Verbeeck

NVDR

Die uitspraak van Van Thillo is gebaseerd op een quote van Professor Munjed Al Muderis,

nog meer volgt op p5